

Piirideta armastus

Stephenie Meyer „Keha“

Pegasus, 2010

Meie siniroheline planeedi on vallutanud salapärased olevused, kes vägivaldsuse asemel hirmutavad hoopis oma heasüdamlikkusega. Nad allutavad meie meeled ja võtavad parasiidina kontrolli alla meie kehad, jättes need praktiliselt puutumata, kui välja arvata pisike roosa triip meie kaelal, mis märgib sisestamiskohta, kuhu ühte pikku mahtuv hõbedane tuluke „istutatud“ on. Inimese mina kaob, kuid samas elab keegi selles kehas edasi, jätkab seda sama elu. Kiirema taibuga inimesed põgenevad, peidavad end Otsijateks kutsutavate eest. Nii kujutab autor meie elu oma järjekordses teoses, kus sukeldutakse inimsuhete keerulisse maailma.

Stephenie Meyer on sündinud 24. detsembril 1973. aastal Hartfordis. Ta on Ameerika Ühendriikide kirjanik, kes sai tuntuks oma raamatusarja „Videvik“ järgi. Naine on lõpetanud Brigham Youngi Ülikooli bakalaureusega inglise kirjanduses. Enne kirjanikuks hakkamist on Meyer töötanud ainult kinnisvaraettevõttes küllastajate vastuvõtjana ning enne „Videviku“ seeriat (esimene raamat ilmus 2005. aastal) polnud naine midagi kirjutanud. Peale tuntud seeriale kirjutatud kahe lisa: „Bree Tanneri lühike teine elu“ ja „The Twilight Saga: The Official Illustrated Guide“ (Raamat seletab lahti tegelaskujude iseloomud, see sisaldab kaarte, kus „Videviku“ sarja ja „Bree Tanneri lühike teine elu“ sündmustik aset leiab. Lisaks on selles ka vestlus autori endaga.) ongi autor kirjutanud vaid ühe raamatu, „Keha“. Naine on ka kaasautor teosele „Prom Nights from Hell“, mis sisaldab viit lühijuttu üleloomulikest lõpupidudest. Igal lühijutul on oma autor, Meyeri oma kannab nime „Hell on Earth“.

Rändaja on pisike hõbedane haarmetega tulnukas, kes paigutatakse ühe põgenikust, mässajast naise Melanie Stryderi kehasse. Teiste omasuguste seas on Rändaja tuntud oma „elude“ järgi. Nimelt on väike hing elanud enne Maale saatmist kaheksal teisel planeedil erinevate asukate kehas, ta on enam kui tuhande aasta vanune, peale kehasse elatud aja rännanud sadu aastaid avakosmoses ühes kapslis uneolekus. Rändaja on nii kaua surematu, kui tal on olemas keha, milles elada.

Naishinge hirmutavad talle võõrad ja tugevad emotsioonid, mis uue kehaga kaasnevad. Vägivaldsed mälestused „lõpust“. Kuid Rändaja ei ole oma uues kestas üksi. Eelnev omanik keeldub lahkumast ning ehitab ette müürid mälestustele, mille tarvis just see hing sellesse kehasse on paigutatud. Otsijad ootavad Rändajalt infomatsiooni mässajate kohta, hingetute inimeste kohta, kes ohustavad praeguste hingede rahu. Ühiskonna rahu nimel on valmis kõik hinged oma elu nimel riskima. Kahjuks või õnneks ei meeldi Rändajale talle määratud Otsija, tema Otsija, väike tüütu punnsilmne naine, kes jahtis ka seda keha, millesse peategelane, väike hing oli sisestatud. Melanie mõtteid uurides hakkab ka Rändaja armastama Melanie väikevenda Jamie't ja tema elu armastust, meest nimega Jared. Rändaja, kes on hakanud vaikselt Melanie'ga harjuma, isegi sõbrustama, otsustabki minna neid otsima. Miski ei ole aga endine ning kui hing 35 mässava inimesega peidupaiga leiab, avastab ta end vangistatuna pisikeses augus salapärase käikudega koopast, tema suur armastus vihkab teda ning pea kõik sealsed soovivad tema surma.

Õnneks muutub kõik, kui Jared peab paari teise mehega, kes Rändaja surma kõige enam ihkavad, toidureidile minema. Rändaja keha, Melanie onu Jeb, kes ka selle koobastiku avastas, on tark mees ja mõistab, et Rändaja ei kujuta inimestele mingit ohtu, ta isegi adub, et Wanda (lühend Rändaja inglisekeelsest nimest *Wanderer*, mida hakkaski kasutama onu Jeb) pole oma peas päris üksi. Lõpuks harjuvad kõik Wanda kohajoluga, naudivad tema jutustusi teistest planeetidest, hakkavad teda armastama kui sõpra. Üks neist, Ian lausa armub.

Just seetõttu jagunebki raamat sisult kaheks. Esimene pool keskendub Rändaja ponnistustele leida tema keha lähedased ja katsed seguneda mässajatega, teine pool sisaldab aga suurt armastust Jaredi ja Melanie ning Iani ja Wanda vahel. Skeetiline Jared hakkab pärast reidilt saabumist Wandasse paremini suhtuma, kui näeb, et Jamie, poisike, kes on Jaredile pärast Melanie lahkumist hingelähedaseks saanud, on Rändajasse kiinduma hakanud. Aina rohkem meeldib talle hing siis, kui ta saab teada, et Melanie pole alla andnud ning on siiani Wanda peas alles. Ian aga armub Wandasse, mitte Melanie keha, vaid Rändaja enda olemuse pärast. Ka Wanda tahab meest armastada, kuid keha, milles ta on, armastab Jaredit ning nii kaua kui hing Melanie kehas on, armastab ka tema.

Äärmusteni isetu Wanda tahab aga Melaniele tema keha tagasi anda, tuues enda ohvriks. Ta on

juba mässajate tohtrile näidanud, kuidas hinge kehast eemaldada ning võtnud temalt ka lubaduse, et too teda ei päästaks, pannes ta teise kehasse, tehes temast taas parasiidi. Kuigi Melanie, kes on Wandat armastama hakanud, ei taha lasta hingel seda teha, võetakse Rändaja kehast välja, kuid tohter ei hoidnud oma lubadusest kinni ning Jamie, Jared, Ian ja oma keha tagasi saanud Melanie otsivad Wandale temale väga omase, 17- aastase ingelliku ja isegi ohutu välimusega neiu keha, kelles ei ole peale Rändaja enam teist ees ootamas.

Kiidan raamatu autorit ja tõlkijat: suurepärane teos, mis on kirjutatud ääretult huvitavalt. Mulle meeldis kohutavalt, et iga peatüki pealkiri andis sellele omase mõtte ühe-kaheosaliselt edasi, kuid peatükid lõppesid poole tegevuse pealt, poole vestluse pealt, mis ei lubanud mul raamatut käest panna. Siinkohas peangi tõdema, et esimesel korral raamatut lugedes sai raamat käest pandud alles siis, kui see läbi oli ning alles teisel korral suutsin end talitseda ja vahepeal pikemaid pause pidama. Ning mul on hea meel, et olen seda teost lugenud rohkem kui üks kord, sest esimesel korral ei märka kõiki pisidetaile, mis suures lugemisärevuses kahe silma vahele jäävad.

Mulle meeldis väga ka see, et tulnukatest sissetungijaid oli kujutatud headena, inimestest on tehtud aga pahad ning ohtlikud. Täielik vastand tavapärastele tulukate invasiooni kirjeldavatele raamatutele. Väikesed hõbedased tulukesed, kes oleksid pidanud ühiskonnas igasuguse kurjuse, vägivalda ja ebaõigluse kaotama, ei näinudki minu silmis nii halvad välja.

Kui keegi küsiks minu käest, mis mulle selle raamatu puhul ei meeldinud, siis oleks selleks tõde. Vastukarva valus tõde, et tõepoolest oleme meie, inimesed vägivaldseimad olendid selle maailma peal. Meile meeldivad spordialad, kus tehakse teistele haiget, meie maailmas on liiga palju inimesi, kellele meeldivad nõ „jalaga tagumikku“ naljad, meie mõtted on kurjast ning tihti lahendame me oma tülid kätega. See on nii kurb, sest tundsin nii mitmeski kohas ära enda.

Peale selle oli raamatus mõnes kohas selle tõega veidi liialdatud. Liigagi tihti lahendati selles raamatus konflikte nina murdmisega. Ja peale selle tundsin ma eestlasena, külma südamega rahva esindajana, et teoses oli harjumatult palju vesistamist. Muidugi sain aru, et hingedele oli inimestele omane vägivald talumatu ja segased tunded, millesse segunenud armastus, tegid

silmad märjaks, kuid minu jaoks oli seda lihtsalt liiga palju.

Vaatamata kõigele oli raamat vaimustav, kuid siiski ei soovitaks ma seda kõigile, sest ma ei usu, et kõik sellest keerulisest olustikust aru saaksid. Kuid ma luban head lugemist kõigile, kes ei lase end häirida hulgalistest pisaratest, hästi kirjeldatud haavadest ja voolavast verest. Lugejatel pole vaja ka karta tavapärasest lüükest armastuslugu, sest selles raamatus on kõik hoopis meeldivalt teistsugune.

Ühesõnaga on raamatus olemas kõigile natuke, selles on kriminaalsust, ulmet ja armastust ning kuigi autor on kirjanikemaailmas üsna noor, teeb ta oma tööd suurepäraselt ja ma jään ka tema edasiseid töid pingsalt ootama.

Kirti Haller

Saaremaa Ühisgümnaasium, 9. klass

Juhendaja: Merle Prii

Ulakass 2014